

Πολιτική Απόφαση 6^{ου} (έκτακτου) Συνεδρίου του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας

Το 6ο συνέδριο του Συνασπισμού συνήλθε σε μια περίοδο που στη χώρα μας, στην Ευρώπη και στον κόσμο οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα βρίσκονται αντιμέτωποι με τη μεγαλύτερη επίθεση των τελευταίων δεκαετιών. Στην Ελλάδα, η ενεργοποίηση του μηχανισμού «στήριξης» ΕΕ-ΔΝΤ από την κυβέρνηση είναι οικονομικά αναποτελεσματική και επικίνδυνη, αφού βαθαίνει την ύφεση, είναι κοινωνικά άδικη, ρίχνοντας τα βάρη της κρίσης στους εργαζόμενους και τα πιο αδύναμα κοινωνικά στρώματα. Το εργατικό εισόδημα μειώνεται δραστικά με στόχο να γίνουν πιο φτωχοί οι εργαζόμενοι και συνεπώς πιο φθηνοί για τους εργοδότες και το κράτος. Οι εργασιακές σχέσεις κατεδαφίζονται, η ανεργία αυξάνεται με δραματικούς ρυθμούς, το ασφαλιστικό αποδομείται πλήρως, η δημόσια περιουσία παραδίδεται στο κεφάλαιο, όπως και ο χώρος των δημόσιων και κοινωνικών αγαθών. Η δημοκρατία συρρικνώνεται και ο αυταρχισμός και η καταστολή ενισχύονται.

Οι ιστορικές αυτές εξελίξεις θέτουν στην ημερήσια διάταξη την ανάγκη μεγάλων ρήξεων και ανατροπών, την ανάγκη μιας εναλλακτικής προοδευτικής πορείας που σήμερα συνδέεται περισσότερο από ποτέ με την υπέρβαση του καπιταλιστικού κοινωνικοοικονομικού σχηματισμού και την προώθηση του σοσιαλισμού με δημοκρατία και ελευθερία. Η ανανεωτική και ριζοσπαστική Αριστερά σήμερα, υπερβαίνοντας τις ανεπάρκειές της, μπορεί και πρέπει να αναλάβει με αισιοδοξία και έμπνευση τον ιστορικό της ρόλο.

Η κρίση και η αντιμετώπισή της από τις κυρίαρχες δυνάμεις του κεφαλαίου

Βρισκόμαστε στη δίνη μιας παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης που έχει τη ρίζα της στην υπερσυσσώρευση του κεφαλαίου. Μια κρίση που είναι επίσης διατροφική, ενεργειακή, περιβαλλοντική. Μία επί της ουσίας, δηλαδή, δομική κρίση του συστήματος, που εκδηλώθηκε το 2008 αρχικά στις τράπεζες και το χρηματοπιστωτικό σύστημα, στη συνέχεια στις επενδύσεις και στη μείωση της παραγωγής και πέρασε ως φυσική συνέπεια στην εργασία, την απασχόληση και τα εισοδήματα.

Η πρώτη φροντίδα των ισχυρών της ΕΕ και των ΗΠΑ ήταν να αποσοβήσουν την κατάρρευση του νεοφιλελεύθερου καπιταλιστικού συστήματος, γι' αυτό αποφάσισαν να στηρίξουν τους βασικούς πυλώνες που κινδύνευαν, δηλαδή τις τράπεζες και το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο, με τη διοχέτευση πολλών εκατοντάδων δισ. ευρώ και πρόσθετη συνέπεια τη διόγκωση του δημόσιου χρέους. Η προβλεπόμενη αναιμική οικονομική μεγέθυνση στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες της Δύσης συνοδεύεται από τη μια μεριά από ισχυρή αβεβαιότητα για την πραγματοποίησή της και από την άλλη από την ισχυρή βεβαιότητα ότι θα συνοδεύεται από αύξηση της ανεργίας και επομένως από εντονότερες πιέσεις στους όρους ζωής και αναπαραγωγής του κόσμου της εργασίας διεθνώς.

Στη συνέχεια είχαμε την εμφάνιση της κρίσης του χρέους, δηλαδή, την κρίση των δημόσιων οικονομικών των κρατών (αλλά και την κρίση του ιδιωτικού χρέους και των επιχειρήσεων). Μια κρίση η οποία εκτυλίσσεται και αποκτά νέα ποιοτικά χαρακτηριστικά στο πλαίσιο πλήρους κυριαρχίας της διεθνούς του κεφαλαίου, όπως αυτή συγκροτείται μέσω των χρηματοπιστωτικών αγορών και των θεσμών τους: η νεοφιλελεύθερη πολιτική θεσπίζει τις χρηματοπιστωτικές αγορές ως «φυσικό φαινόμενο», στους νόμους του οποίου οφείλουν να πειθαρχούν οι κοινωνίες. Αυτή η εξέλιξη δεν είναι ούτε ατύχημα, ούτε «ακρότητα», αλλά αποτέλεσμα της εφαρμογής της νεοφιλελεύθερης αντίληψης για την οικονομία, την κοινωνία και την πολιτική στην προσπάθεια επαναπροσδιορισμού των όρων, των προϋποθέσεων και των κανόνων

του νεοφιλελεύθερου καπιταλιστικού μοντέλου με φανερό στόχο την ανταγωνιστικότητα με Κίνα, Ινδία και ΗΠΑ.

Οι δυνάμεις της εργασίας υφίστανται πολύ σκληρή εκμετάλλευση, σε ένα καθεστώς εργασιακού μεσαίωνα. Η πολιτική αυτή συνίσταται στην εμμονή και στη σκλήρυνση πολιτικών που ασκήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια και εμπεριέχονται στη νεοφιλελεύθερης σύλληψης συνθήκη της Λισαβόνας, που ισχύει και σήμερα. Περιοριστική δημοσιονομική πολιτική, αυτόματοι κανόνες ελλειμμάτων και χρέους, με αποτέλεσμα, σε συνθήκες κρίσης, την ισοπέδωση της αναπτυξιακής προοπτικής των οικονομιών, στο όνομα των υγιών προϋπολογισμών. Μια επίθεση η οποία δεν στηρίζεται μόνο στην εμπλοκή του πιο ισχυρού όπλου του κεφαλαίου, του ΔΝΤ, αλλά και σε μια ευρωπαϊκής έμπνευσης οργάνωση θεσμών επιτήρησης και πειθάρχησης των κοινωνιών. Αυτό το σκληρό πρότυπο και συνταγολόγιο που εφαρμόζεται, όχι μόνο δεν αποδυναμώνει τις υφιστάμενες τάσεις, αλλά αντίθετα τις ενισχύει, με αποτέλεσμα να βυθίζονται ακόμα πιο βαθιά στην κρίση οι χώρες με οικονομική στασιμότητα και τρομακτική διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Η χρηματοπιστωτική κρίση, αλλά ιδιαίτερα η κρίση του χρέους και η ύφεση, αποκάλυψαν τους βαθιά ταξικά όρους με τους οποίους οικοδομήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως μια νομισματική ένωση υπεράσπισης των συμφερόντων του κεφαλαίου και μάλιστα του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου κατεξοχήν. Το ευρώ, οι συνθήκες που το υπηρετούν, από το Μάαστριχτ μέχρι και τη Λισαβόνα, και η αρχιτεκτονική των ευρωπαϊκών θεσμών, όπως της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Συμφώνου Σταθερότητας, συνομολογήθηκαν ως μηχανισμός διατήρησης της υψηλής κερδοφορίας των πιο επιθετικών τμημάτων του κεφαλαίου και ταυτόχρονα ως διαδικασία παράκαμψης της δημοκρατικής βούλησης των λαών και της λαϊκής κυριαρχίας. Με αυτή την έννοια, μετά τη λανθασμένη κριτική υποστήριξη της συνθήκης του Μάαστριχτ, η καταψήφιση από τον Συνασπισμό της συνθήκης της Νίκαιας, της «Ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης» και πρόσφατα της συνθήκης της Λισαβόνας αποτελούν έναν ορθό επαναπροσδιορισμό της ευρωπαϊκής μας πολιτικής.

Στον ευρωπαϊκό χώρο οι κυρίαρχες δυνάμεις επιμένουν στη νεοφιλελεύθερη πολιτική που γέννησε την κρίση και σήμερα την επιδεινώνει επικίνδυνα. **Η κρίση χρέους εξαπλώνεται ταχύτατα σε όλη την ευρωζώνη**, ενώ μέτρα όπως η αγορά ομολόγων των κρατών από την ΕΚΤ στη δευτερογενή αγορά δεν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της έκθεσης των κρατών στις διεθνείς χρηματαγορές, αλλά επιχειρούν απλώς να διαχειριστούν τις συνέπειες. Η οξύτητα του προβλήματος είναι τέτοια που μπορεί να οδηγήσει στην αποσύνθεση της ευρωζώνης, αν δεν εγκαταλειφθεί το νεοφιλελεύθερο υπόδειγμα. Σε τέτοιες συνθήκες, η Αριστερά πρέπει να είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει μια σειρά από διαφορετικά σενάρια που μπορεί να προκύψουν το επόμενο διάστημα.

Την ίδια ώρα, από διάφορους κύκλους της διεθνούς του κεφαλαίου και των θεσμών της έχει τεθεί και διαμορφώνεται η ιδέα ότι αργά ή γρήγορα πρέπει να γίνει μια **ρύθμιση των χρεών για μεγάλο αριθμό χωρών που είναι σε δεινή θέση όσον αφορά την αποπληρωμή των χρεών τους**, ως αναγκαία κίνηση για την εξασφάλιση της λειτουργίας του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού και ως αναγκαίο μέτρο εξόδου από την πρωτοφανή κρίση χρέους. Πρόκειται για μια έξοδο από την κρίση που εγγυάται τη μεσοπρόθεσμη αναπαραγωγή του κεφαλαίου, σε βάρος όμως των δυνάμεων της εργασίας. Οι σημερινοί ταξικοί συσχετισμοί στον κόσμο και στην Ευρώπη, η ταξική υπεροψία του κεφαλαίου, αποκλείουν, αν δεν παρέμβει ο λαϊκός παράγοντας, οποιαδήποτε αναδιανεμητική πολιτική, όπως συνέβη στην προηγούμενη μεγάλη κρίση του 1929.

Γνωρίζουμε καλά ότι το οικονομικό μοντέλο που η ΕΕ υιοθέτησε βρίσκεται σήμερα σε πρωτοφανές αδιέξοδο. Ως εκ τούτου, οι δυνάμεις της ευρωπαϊκής Αριστεράς

οφείλουν να μιλούν για μια επανίδρυση όλης της οικονομικής και πολιτικής αρχιτεκτονικής της ΕΕ.

Οδηγηθήκαμε ως εδώ με την απόλυτη σύμπλευση της ευρωπαϊκής Δεξιάς με την ιδεολογικά και ηθικά χρεοκοπημένη ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Απέναντι σε αυτή την κρίση, η εναλλακτική λύση δεν είναι ο εθνικός απομονωτισμός ούτε η διάλυση της Ευρώπης. Το μόνο αντίπαλο δέος στο μπλοκ εξουσίας είναι η συνεργασία των «θιγόμενων», που όταν συνειδητοποιήσουν τη δύναμή τους θα αποκρούσουν και θα ακυρώσουν αυτά τα σχέδια, παρότι γνωρίζουν καλά ότι τα υπερασπίζονται όλα τα κράτη-μέλη της ΕΕ –είτε με κεντροδεξιές, είτε με σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις–, αξιοποιώντας και τον υπερεθνικό συντονισμό θεσμών και κανόνων που έχουν τα ίδια δημιουργήσει. Η εναλλακτική λύση είναι η πάλη των λαών της Ευρώπης για αλλαγή των συσχετισμών σε κάθε χώρα ξεχωριστά και ο κοινός συντονισμένος αγώνας για μια άλλη Ευρώπη. Μια Ευρώπη δημοκρατική και κοινωνική, απελευθερωμένη από το μονεταρισμό και τους καταναγκασμούς του κεφαλαίου. Οι αγώνες των εργαζόμενων της Ευρώπης ανοίγουν ένα καινούριο δρόμο για το ευρωπαϊκό μέλλον. Γι' αυτό το μέλλον αγωνιζόμαστε, σε συνεργασία με τα κινήματα και τις πολιτικές δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς όλων των χωρών της ΕΕ, καθώς και με το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, που σε πρόσφατη διακήρυξη του καλεί για «μια κοινωνική και πολιτική δυναμική, ώστε να οικοδομήσουμε ένα ενωτικό, ευρωπαϊκό μέτωπο, φορέα εναλλακτικών προτάσεων, που θα απαντούν στις ανθρώπινες και οικολογικές ανάγκες». Και είμαστε ευγνώμονες για την υποστήριξη και την αλληλεγγύη που παρέχει όλη η ευρωπαϊκή αριστερά στον ελληνικό λαό και στους αγώνες του.

Η ευρωπαϊκή Αριστερά επιχειρεί να περιγράψει τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές αλλά και ρήξεις με τους τρόπους αναπαραγωγής του νεοφιλελεύθερου καπιταλιστικού υποδείγματος, καθώς και να συγκροτήσει ένα πρόγραμμα μάχης –σε εθνικό και πανευρωπαϊκό πεδίο– απάντηση στην κρίση από τη μεριά των λαϊκών συμφερόντων, που να σκιαγραφούν ταυτόχρονα τη στρατηγική της σοσιαλιστικής μετάβασης.

Το συνέδριο προτείνει η επόμενη Κεντρική Πολιτική Επιτροπή να ορίσει σε εύλογο χρόνο ένα θεματικό συνέδριο για τα ζητήματα της ευρωπαϊκής πολιτικής του κόμματος.

Η κρίση στη χώρα μας και τα καταστροφικά μέτρα της κυβέρνησης. Η χρεοκοπία του δικομματικού-πολιτικού σκηνικού.

Η κρίση στην Ελλάδα συνδέεται με το ευρωπαϊκό και διεθνές νεοφιλελεύθερο μοντέλο καπιταλιστικής ανάπτυξης, αλλά και με τον τρόπο άσκησης εξουσίας και τις κοινωνικές συμμαχίες που επιδίωξαν όλη την προηγούμενη περίοδο οι δυνάμεις του δικομματισμού. Η στήριξη της κερδοφορίας του κεφαλαίου, η κοινωνικοποίηση των χρεών των επιχειρήσεων και των τραπεζών, οι δαπάνες για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, η κρατική σπατάλη (ιδιαίτερα στον τομέα των στρατιωτικών δαπανών), η μείωση των δημοσίων εσόδων, με την κατακρήμνιση των φορολογικών συντελεστών του κεφαλαίου στο 25%, οι πρακτικές του πελατειακού κράτους, η φοροδιαφυγή, οι εισφοροαπαλλαγές, η εισφοροδιαφυγή, η συστηματική διαπλοκή, η διάχυτη διαφθορά, συγκροτούν τον ταξικό χαρακτήρα του χρέους. Συγχρόνως, μέρος αυτών των επιλογών δεν αποτελούν υστέρηση του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά συστατικά στοιχεία για τη νομιμοποίηση ενός οικονομικού μοντέλου που αδυνατεί να νομιμοποιηθεί εκ του αποτελέσματος της πολιτικής του, μέσω δηλαδή της παροχής θέσεων εργασίας, ικανοποιητικών μισθών κ.λπ.

Λόγω και των αντιλαϊκών επιλογών της κυβέρνησης, σε πλήρη πολιτική και οικονομική ταύτιση με την ΕΕ και το ΔΝΤ, στο όνομα «της σωτηρίας της πατρίδας» εφαρμόζονται τα πιο σκληρά, ανάλητα και απάνθρωπα μέτρα εναντίον των πλατιών

λαϊκών στρωμάτων, με θύματα τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους μικρούς επιχειρηματίες και αγρότες, τις γυναίκες και τη νέα γενιά, αφήνοντας ανενόχλητους και ανέπαφους τους μεγαλοκεφαλαιούχους, τους τραπεζίτες και όλους εκείνους που επωφεληθήκαν την περίοδο της οικονομικής επέκτασης.

Τα μέτρα αυτά έχουν ταξικό στόχο να πάρουν πίσω τις κατακτήσεις του εργατικού και μαζικού κινήματος των τελευταίων 100 χρόνων. Στοχεύουν στη στρατηγική αναθεμελίωση του νεοφιλελευθερισμού και όχι μόνο δεν συγκροτούν ανάχωμα στην κρίση, αλλά την εντείνουν και την παροξύνουν μέσα από την κατεδάφιση αυτού που έχει απομείνει από το κοινωνικό κράτος, την εργασιακή ασφάλεια και το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων.

Αυτή η επιλογή μοιραία σπάει κοινωνικές συμμαχίες του κεφαλαίου με μεσαία στρώματα και αποδιοργανώνει τους κομματικούς σχηματισμούς που μέχρι σήμερα διαμόρφωναν το κυρίαρχο μπλοκ εξουσίας (δικομματισμός). Έτσι, οδηγούμαστε σε μια πρωτοφανή κρίση πολιτικής και ιδεολογικής νομιμοποίησης του συνόλου των κρατικών και πολιτικών θεσμών.

Βιώνουμε ταυτόχρονα μια πρωτοφανή οικολογική κρίση, που προκαλείται από τις χρόνια συσσωρευμένες αντιφάσεις του καπιταλιστικού μοντέλου ανάπτυξης, την υπερεκμετάλλευση των φυσικών πόρων, την ενεργειακή σπατάλη και εξάρτηση, την κυριαρχία των δημόσιων έργων και του real estate, την άναρχη αστικοποίηση και ερήμωση της υπαίθρου.

Από την άλλη, οι κυρίαρχες σήμερα προτάσεις περί «πράσινης ανάπτυξης» δεν αμφισβητούν τα δομικά χαρακτηριστικά του χρεοκοπημένου αυτού αναπτυξιακού μοντέλου και στοχεύουν απλώς στη δημιουργία ενός νέου πεδίου πολυεθνικής κερδοφορίας με «πράσινο» προσωπείο, στο πλάι του γνώριμου ρυπογόνου και αντικοινωνικού μοντέλου που γνωρίσαμε. Η πρόταση της «πράσινης ανάπτυξης», τόσο διεθνώς όσο και στην εγχώρια εκδοχή της, προωθεί την περαιτέρω ιδιωτικοποίηση των δημόσιων φυσικών αγαθών και την απόσπαση της διαχείρισής τους από τον δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια περίοδο ραγδαίων αλλαγών στο πολιτικό σκηνικό. Στο βρόμο της διατήρησης της ίδιας πολιτικής στρώματα που είτε συναινούσαν είτε παρέμεναν ουδέτερα απέναντι στις πολιτικές υπέρ του κεφαλαίου γίνονται σήμερα στόχος, τη στιγμή που διεξάγεται μια μεγάλη επιχείρηση υποκριτικής «κάθαρσης» του πολιτικού προσώπου του αστισμού, ώστε να υπάρξει έλεγχος της κοινωνικής δυσaréσκειας μέσω της τιμωρίας των «ενόχων» (αλλά και διαμόρφωσης εναλλακτικών σεναρίων).

Ο «Καλλικράτης», στην ίδια ακριβώς γραμμή και πέρα από τον κυρίαρχο στόχο μείωσης των πόρων για την αυτοδιοίκηση, συγκεντροποιεί την αυτοδιοικητική εξουσία με σκοπό να την κάνει πιο πολύ «κράτος» και να τη χειραφετήσει από τις «δουλείες» τοπικών διαμεσολαβήσεων, από τις κοινωνικές κατακτήσεις και τις δυνατότητες παρέμβασης και διεκδίκησης από τις «τοπικές κοινωνίες».

Την ίδια ώρα, πυκνώνουν τα φαινόμενα εκτροπής, αντιδημοκρατικών μεθοδεύσεων, τρομοκρατίας (και συντεταγμένης διαχείρισης της κοινής γνώμης) από τα ΜΜΕ, αυταρχισμού και καταστολής, αστυνομικής βίας, ως εργαλείων από τη μία για την αντιμετώπιση των κοινωνικών εντάσεων και εκρήξεων που γεννά με μαθηματική ακρίβεια η πολιτική της κυβέρνησης και από την άλλη για τη διαμόρφωση της «κατάλληλης» ηγεμονικής πρότασης διαχείρισης της ταξικής επίθεσης και της κρίσης.

Η εναλλακτική απάντηση της ριζοσπαστικής και ανανεωτικής Αριστεράς

Η ανάκαμψη της οικονομίας δεν μπορεί να επιτευχθεί μέσα στο ίδιο πλαίσιο και με τα ίδια εργαλεία που τη δημιούργησαν, γιατί με μαθηματική ακρίβεια θα οδηγηθεί στην

αποτυχία. Στο κάδρο της σήψης και της παρακμής των τριών πολιτικών δυνάμεων (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ) που συνομολόγησαν τα αντικοινωνικά μέτρα δεν χωρά η Αριστερά. Ούτε χωρούν προτάσεις πολιτικού εξωραϊσμού, μέσω των πολλαπλών πολιτικών σεναρίων, που αποσκοπούν στην αυτοκάθαρση του συστήματος για την εδραίωση εντέλει των ίδιων πολιτικών. Η όποια εναλλακτική απάντηση οφείλει να στηρίζεται στην ανάπτυξη αγώνων για τη στήριξη του εισοδήματος, την υπεράσπιση της κοινωνικής ασφάλισης, την προστασία της δημόσιας περιουσίας και του περιβάλλοντος, την αναβάθμιση της εργασίας, την απασχόληση, την ανάδειξη της σημασίας του κοινωνικού ελέγχου, την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και την αναδιανομή του πλούτου.

Το χρέος, όμως, με δεδομένο τον ταξικό χαρακτήρα του, είναι παρόν και η αντιμετώπισή του περνάει μέσα από τη ρύθμισή του, μέσα από την ανάπτυξη, με ανάκαμψη της παραγωγής, της απασχόλησης και την αύξηση των δημόσιων επενδύσεων και με μια μεγάλης έκτασης αναδιανομή εισοδημάτων και πλούτου.

Προϋπόθεση για τον εναλλακτικό αυτό δρόμο είναι η συγκρότηση ενός μετώπου κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που θα αγωνίζεται για την απόκρουση και ακύρωση όλων των αντιλαϊκών μέτρων προκειμένου να υψώσει μια ασπίδα κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης που θα επεξεργάζεται και θα προωθεί ένα εναλλακτικό, προγραμματικό και πολιτικό σχέδιο. Αποφασιστική θα είναι η συμβολή των δυνάμεων της Αριστεράς και των συνδικαλιστικών και κοινωνικών φορέων στη συγκρότηση ενός τέτοιου μετώπου.

Γι' αυτό τους καλούμε να ανταποκριθούν στο ενωτικό μας κάλεσμα και να αγωνιστούμε όλοι μαζί και σε στενή συνεργασία με τα κινήματα και τα κόμματα της ριζοσπαστικής Αριστεράς στην Ευρώπη για ένα Άμεσο Εναλλακτικό Πρόγραμμα Προοδευτικής Εξόδου από την Κρίση και να διεκδικήσουμε τη μεγάλη κοινωνική και πολιτική ανατροπή η οποία είναι κατεπείγουσα αναγκαιότητα σήμερα.

- ❖ Να απεμπλακούμε από το μηχανισμό «στήριξης» που συγκρότησε η ΕΕ και το ΔΝΤ και την πολιτική τους. Να διεκδικήσουμε τον απ' ευθείας δανεισμό της χώρας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με ευνοϊκούς όρους, τουλάχιστον εκείνους με τους οποίους δανείζονται οι ιδιωτικές τράπεζες, συμμαχώντας με τις χώρες που αντιμετωπίζουν ανάλογο πρόβλημα χρέους και ελλειμμάτων.
- ❖ Να απαιτήσουμε την αλλαγή των ευρωπαϊκών συνθηκών, με προτεραιότητα την κατάργηση του Συμφώνου Σταθερότητας και την αντικατάστασή του με ένα Σύμφωνο για την κοινωνική προστασία, την εξασφαλισμένη αξιοπρεπή απασχόληση και την αειφόρο ανάπτυξη.
- ❖ Αγωνιζόμαστε για την άμεση ακύρωση του προγράμματος «σταθερότητας και ανάπτυξης» και όλων των άλλων αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων που επιβάλλει η ελληνική κυβέρνηση σε συνεργασία με την ΕΕ και το ΔΝΤ.
- ❖ Να διεκδικήσουμε στην Ελλάδα, στην ΕΕ και σε διεθνές επίπεδο την επαναδιαπραγμάτευση του χρέους, με στόχο την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής, τη μείωση των επιτοκίων και τη διαγραφή μέρους του. Σε κάθε περίπτωση, η όποια ρύθμιση του εξωτερικού χρέους, που και εμείς διεκδικούμε, θέλουμε να είναι επωφελής για το λαό και να υπηρετεί ένα σχέδιο αλλαγής της κοινωνίας και όχι τη διαιώνιση της εξουσίας στις σημερινές ελίτ. Η όποια ρύθμιση του χρέους θα πρέπει να ενταχθεί σε ένα ευρύτερο σχέδιο αναδιανομής και επαναπροσδιορισμού του περιεχομένου, του σκοπού και του τρόπου ανάπτυξης. Αντίστοιχα πρέπει να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του ιδιωτικού χρέους, ιδιαίτερα για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.
- ❖ Να τεθούν υπό δημόσιο κοινωνικό έλεγχο οι τράπεζες και το χρηματοπιστωτικό σύστημα, προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος, για τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου, των εργαζομένων και της πραγματικής οικονομίας, με άμεση διεκδίκηση τη διαμόρφωση του πυλώνα των τριών τραπεζών.

- ❖ Αμφισβήτηση της ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων - Επιβολή φόρου Τόμπιν και άλλων αντίστοιχων μέτρων - Ακύρωση απελευθέρωσης αγορών σε συνδυασμό με την εφαρμογή αναπτυξιακής και βιομηχανικής πολιτικής και κλαδικών πολιτικών σε κρίσιμους τομείς.
- ❖ Διεκδικούμε ένα άμεσο πρόγραμμα για την παραγωγική ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας που θα τονώνει την ανάπτυξη, και θα δημιουργεί ασπίδα κοινωνικής προστασίας κατά της ανεργίας και της νέας φτώχειας. Με στοχευμένες δημόσιες επενδύσεις, για ένα εναλλακτικό μοντέλο ανάπτυξης, με ιδιαίτερη έμφαση στην αγροτική οικονομία, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τον ήπιο τουρισμό, τις νέες τεχνολογίες και τα έργα υποδομής.
- ❖ Απαιτούμε την προώθηση ενός στρατηγικού σχεδίου μεταρρύθμισης και ανασυγκρότησης του κράτους, που θα αποκαθιστά την αξιοπιστία του, θα λειτουργεί με διαφάνεια και αξιοκρατία, θα καταπολεμά τη γραφειοκρατία και τη ρουσφετολογία και θα γίνεται έτσι ικανό και αξιόπιστο εργαλείο ανάπτυξης και κοινωνικής συνεισφοράς.
- ❖ Αγωνιζόμαστε να μπει τέλος στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων αλλά και των ΣΔΙΤ. Αυτός ο αγώνας γίνεται πιο επίκαιρος μετά την εξαγγελία από την κυβέρνηση του ξεπουλήματος του νερού (ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ), των ταχυδρομείων, αυτοκινητόδρομων, των σιδηροδρόμων, των καζίνο, ενώ προχωράει και η ολοκληρωτική ιδιωτικοποίηση των λιμανιών, των αεροδρομίων, της ενέργειας και των τηλεπικοινωνιών. Προωθούμε σταδιακά μια στρατηγική ανάκτησης από το Δημόσιο –με νέους προοδευτικούς όρους ανάπτυξης, ανασυγκρότησης, επενδύσεων και αποτελεσματικότητας, και με όρους κοινωνικής ιδιοκτησίας και εργατικού ελέγχου, διαφάνειας και κοινωνικής εξυπηρέτησης– των πιο κρίσιμων στρατηγικών κλάδων και επιχειρήσεων της οικονομίας (π.χ. ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, κοινωφελή αγαθά και υπηρεσίες, συγκοινωνίες, υποδομές, λιμάνια κ.λπ).
- ❖ Προωθούμε μια στρατηγική στήριξης, με σειρά άμεσων μέτρων, των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων, των μικρών και πολύ μικρών επαγγελματιών και βιοτεχνών. Στηρίζουμε τη μικρομεσαία αγροτιά της χώρας μας και την αγροτική παραγωγή, σε μια περίοδο που περιθωριοποιούνται και που ο μικρομεσαίος αγρότης, ιδιαίτερα ο νέος, τείνει να γίνει μουσειακό είδος. Προωθούμε την ανασυγκρότηση και την ποιοτική και οικολογική αναδιάρθρωση της αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής με επώνυμα, τυποποιημένα, πιστοποιημένα, ασφαλή και υγιεινά αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα και είμαστε ριζικά αντίθετοι με τη χρήση μεταλλαγμένων. Υποστηρίζουμε την εκ βάθρων ανασυγκρότηση του αγροτικού κινήματος και την αυτοοργάνωση των αγροτών μέσα από δημοκρατικές, συμμετοχικές διαδικασίες. Στηρίζουμε τη δημιουργία από μηδενική βάση νέων συνεταιρισμών, τοπικών αγορών παραγωγών και αλληλέγγυων δικτύων διακίνησης τροφίμων.

Οι αναγκαίες άμεσες παρεμβάσεις πρέπει να εστιάζουν στα παρακάτω θέματα:

- Φορολογική μεταρρύθμιση με μείωση των έμμεσων φόρων και αύξηση των άμεσων, αύξηση της φορολογίας των ΑΕ στο 45%, διεύρυνση της φορολογικής βάσης προς τα μεγάλα εισοδήματα, φορολόγηση της εκκλησιαστικής περιουσίας. Καταστολή της φοροδιαφυγής και φοροκλοπής τόσο στις μεγάλες όσο και στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.
- Άμεση μείωση κατά 50% των στρατιωτικών δαπανών και των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Ανάκληση των εκστρατευτικών στρατιωτικών δυνάμεων της χώρας από το εξωτερικό. Επιμονή στη στρατηγική διάλυσης του ΝΑΤΟ.
- Υπεράσπιση του δημόσιου, αναδιανεμητικού, κοινωνικού χαρακτήρα του συνταξιοδοτικού συστήματος και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Αναγνώριση και σταδιακή καταβολή των καταληστευθέντων πόρων και των κρατικών υποχρεώσεων. Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων.

- Προστασία των ανέργων και των μακροχρόνια ανέργων. Ειδικά προγράμματα απασχόλησης στον κοινωνικό και παραγωγικό τομέα.
- Άμεση τροποποίηση της εργατικής νομοθεσίας, με στόχο τον περιορισμό των απολύσεων και την προστασία των θέσεων εργασίας.
- Προστασία και ενίσχυση των εργατικών εισοδημάτων με ουσιαστικές αυξήσεις μισθών, συντάξεων, επιδομάτων ανεργίας και χτύπημα της ακρίβειας. Ενίσχυση της σταθερής εργασίας, και δημοκρατική επαναρύθμιση των εργασιακών σχέσεων. Ενίσχυση του κατώτατου μισθού. Θεσμοθέτηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, καθώς και της εγγυημένης πρόσβασης σε δημόσια αγαθά και βασικές υπηρεσίες κοινής ωφέλειας.

Για μια άλλη κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία

Ο Συνασπισμός και ο ΣΥΡΙΖΑ χρειάζεται σήμερα να αναπτύξουν δράσεις ενημέρωσης και ενίσχυσης της αντίστασης της κοινωνίας. Με την πρωτοπόρα συμμετοχή στους αγώνες των συνδικάτων, των σωματείων και των κοινωνικών φορέων. Με την ενίσχυση της συγκρότησης πλατειών Επιτροπών Αγώνα στους τόπους κατοικίας και εργασίας, ενάντια στα μέτρα της κυβέρνησης και τις επιπτώσεις τους. Το κόμμα μας πρέπει έμπρακτα να εκφράσει την αλληλεγγύη του σε αυτούς που πλήττονται μέσα από αντίστοιχες πρωτοβουλίες.

Δεδομένου ότι σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μια δομική κρίση του καπιταλισμού, η πάλη για εναλλακτική διέξοδο δεν μπορεί παρά να συνδέεται με τον αγώνα για ριζική ανατροπή του σημερινού συσχετισμού δυνάμεων, με στόχο μια άλλη κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, η οποία θα υπηρετεί τα συμφέροντα των εργαζομένων και των πλατειών αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων και θα προωθή τη ριζική αλλαγή της κοινωνίας και το σοσιαλισμό. Η εναλλακτική μας πρόταση πρέπει να γίνει καθαρή στον κόσμο, με αλληπάλληλες, συστηματικές και διαρκείς παρεμβάσεις. Υποχρέωσή μας είναι να προτείνουμε στην κοινωνία τον εναλλακτικό δρόμο και να την καλέσουμε να αγωνιστεί για να τον επιβάλει.

Για ένα ισχυρό μαζικό κίνημα, προϋπόθεση για αποτελεσματική αντίσταση

Η τεράστια επίθεση που εξελίσσεται εναντίον των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων απαιτεί πρώτα από όλα την αντίστασή τους μέσα από το οργανωμένο μαζικό κίνημα. Η προσπάθεια αυτή πρέπει να συνδυάζει την ανάπτυξη των αγώνων με τη διαδικασία ανασυγκρότησης και αναγέννησης των κινημάτων και ιδιαίτερα του εργατικού κινήματος, που ταλανίζεται από ηγεσίες οι οποίες με το συμβιβασμό τους έχουν συμβάλει στην απαξίωση των συνδικάτων.

Σήμερα, πολύ περισσότερο από άλλες φορές, απαιτείται η ενότητα των εργαζομένων, η αγωνιστική τους στάση πάνω στα προβλήματα, με πολύμορφες κινητοποιήσεις και δράσεις, το ξεπέραςμα των διαχωριστικών γραμμών που επιχειρεί να αξιοποιήσει η κυβέρνηση, η έμπρακτη αλληλεγγύη στα στρώματα που πλήττονται. Στην κατεύθυνση αυτή το αυτόνομο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να κινείται με πρωτοβουλίες και από τα πάνω, αλλά κυρίως από τα κάτω, μέσα από το συντονισμό πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων οργανώσεων, τη δημιουργία συσπειρώσεων επισφαλώς εργαζομένων και ανέργων, ώστε να πιέζονται αποφασιστικά οι ηγεσίες και να αναπτύσσεται δράση στους χώρους εργασίας και κατοικίας. Απαιτείται ο άριστος συνδυασμός του ειδικού με το γενικό, ώστε τα επιμέρους ρυάκια του αγώνα να μετατρέπονται σε μεγάλα ποτάμια με τα μείζονα γεγονότα που πρέπει να δημιουργούν οι μεγάλες κινητοποιήσεις των κεντρικών συνδικάτων. Η αξιοποίηση και των πιο απλών μορφών πάλης δεν πρέπει να υποτιμάται, διότι η οικονομική κρίση θα δημιουργεί πρόσθετα εμπόδια στη συμμετοχή στις απεργίες.

Η εξέλιξη της κρίσης και η επίπτωση των αντεργατικών μέτρων θα αυξάνει σταδιακά τη δυσαρέσκεια των εργαζομένων και γι' αυτό το λόγο ο μακροχρόνιος αγώνας θα έχει εξάρσεις και υφέσεις και το κίνημα πρέπει να έχει την ικανότητα να συντηρεί και να εντείνει την αγωνιστική δράση του κόσμου της εργασίας. Η ανανεωτική και ριζοσπαστική Αριστερά έχει το χρέος να δίνει πολιτική διέξοδο στους αγώνες, να τους τροφοδοτεί με μεγάλα αιτήματα και να ανατροφοδοτείται από αυτούς, να δουλεύει σαν το ψάρι μέσα στο νερό στους εργαζόμενους, να παρεμβαίνει ιδεολογικά, να προσπαθεί να εντάξει μεγάλες μάζες των εργαζομένων στο πολιτικό της σχέδιο με σεβασμό πάντα στην αυτονομία των κινημάτων. Βασικό ζήτημα είναι η δημιουργία κοινωνικών συμμαχιών αυτών που πλήττονται από την κρίση και τις αντιλαϊκές πολιτικές, η δημιουργία κοινωνικού μετώπου που πρέπει να χτίζεται στη βάση, στους εργασιακούς χώρους και στις γειτονιές των μεγάλων πόλεων, και να απλώνεται στην περιφέρεια όλης της χώρας.

Οργάνωση του κόσμου της εργασίας και των αδύναμων τάξεων και πραγμάτωση από σήμερα μιας ανταγωνιστικής λογικής

Ο ΣΥΝ αντιλαμβάνεται το πρόβλημα της εξουσίας ως κάτι περισσότερο και πιο σύνθετο από την κυβερνητική εξουσία. Γι' αυτό δεν αρκεί ο πρώτος άξονας, δηλαδή το κάλεσμα των εργαζομένων και των υποτελών τάξεων σε έναν αγώνα για τη διαμόρφωση μιας πολιτικής πλειοψηφίας η οποία θα είναι σε θέση να επιβάλει μια άλλη ανταγωνιστική πολιτική από κυβερνητικές θέσεις. Η υπόθεση της κοινωνικής αλλαγής, αν δεν στηρίζεται ενεργά στην κινητοποίηση και αυτοοργάνωση των υποτελών τάξεων, δεν έχει προοπτική.

Γι' αυτό καλούμε τους εργαζόμενους της χώρας να ενισχύσουν τους αγώνες για την ανατροπή των κυβερνητικών πολιτικών και ταυτόχρονα να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στους δημόσιους χώρους κ.λπ. για να κάνουμε πράξη από σήμερα μια ανταγωνιστική λογική. Αυτή την ώρα που καταρρέουν όλα τα ιδεολογήματα του αστισμού, η ριζοσπαστική αριστερά πρέπει να αναδείξει μια ανταγωνιστική λογική για την κοινωνική και οικονομική οργάνωση. Να αξιοποιήσει τις επεξεργασίες του προγραμματικού συνεδρίου και να αναδείξει τόσο σε επίπεδο εκφώνησης όσο και έμπρακτα νέες μορφές οικονομικής δραστηριότητας και πρακτικές αλληλεγγύης.

Καλούμε τους εργαζόμενους να αναζωογονήσουν το συνδικαλιστικό κίνημα, ξεκινώντας από «τα κάτω» και με νέα ορμή να συγκρουστούν με κατεστημένες πρακτικές του δικομματικού συστήματος ώστε να ενισχυθούν και να διαμορφωθούν όπου δεν υπάρχουν τα αναγκαία υποκείμενα αντίστασης στην οξεία ταξική επίθεση.

Αγωνιζόμαστε ώστε τα σωματεία να εκπονήσουν σχέδια αυτοδιαχείρισης των παραγωγικών μονάδων τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, ειδικά στις περιπτώσεις κλεισίματος εργοστασίων, οι ομοσπονδίες να συγκροτήσουν αναπτυξιακά σχέδια για τους κλάδους τους με γνώμονα τις ανάγκες του λαού, και ο κόσμος της εργασίας να αναπτύξει από κοινού σχέδια για τον εργατικό και κοινωνικό έλεγχο τομέων της οικονομίας που βρίσκονται υπό κατάρρευση. Να δώσουμε το μήνυμα ότι δεν θα κάτσουμε αδρανείς και ότι ο κόσμος της εργασίας προετοιμάζεται να πάρει την τύχη του στα χέρια του.

Μαζί με τον κόσμο της εργασίας παίρνουμε την πρωτοβουλία να οργανώσουμε πλατιά δίκτυα καταγραφής ικανοτήτων και αναγκών και μορφές στήριξης των ανέργων, ώστε μέσα από πρακτικές αλληλεγγύης ο κόσμος της εργασίας να αντεπεξέλθει στην επίθεση στηριζόμενος στις δικές του δυνάμεις.

Παρεμβαίνουμε στις τοπικές κοινωνίες και τις γειτονιές προτείνοντας την αυτοοργάνωση, ώστε να αναλάβουν την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων και του

περιβάλλοντος, να προωθήσουν τη λογική της τοπικής παραγωγής και κατανάλωσης.

Καλούμε όλο τον κόσμο της εργασίας, τον κόσμο που πλήττεται σήμερα από την επίθεση του κεφαλαίου, να προβάλει έμπρακτα μια άλλη αντίληψη για την οικονομική και κοινωνική ζωή, στη βάση των αναγκών, της αλληλεγγύης, του κοινωνικού ελέγχου, της περιβαλλοντικής ισορροπίας, τη λογική της ολιγαρκούς αφθονίας απέναντι στη λογική του ανταγωνισμού, της περιβαλλοντικής καταστροφής και των στρεβλών μοντέλων κατανάλωσης.

Οι ιστορικές προκλήσεις των καιρών απαιτούν να εγκαταλείψουμε άμεσα λογικές καταγραφής των προτάσεων και ικανοποίησης από την έκφραση της ιδιαίτερης πολιτικής ταυτότητας, οι οποίες κυριαρχούν σε πολλούς χώρους. Καλούμε κάθε αριστερό και κάθε πολίτη που κινητοποιείται να εμπλουτίσει, να σκεφτεί και να υλοποιήσει πρακτικές που στοχεύουν στο αποτέλεσμα, που συντάσσονται, στοχεύουν και ασκούνται με κριτήριο την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων και όχι την καταγραφή δυνάμεων. Τώρα είναι η ώρα η αριστερά να γίνει η νέα αριστερά, που απαιτούν οι ιστορικές συνθήκες.

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΡΙΖΑ

«Στρατηγική επιλογή» για τον ΣΥΝ ήταν και παραμένει η κοινή δράση και η συνεργασία, πέρα από διαφορές, όλων των δυνάμεων της Αριστεράς και της ριζοσπαστικής οικολογίας στη χώρα μας, στη βάση των ώριμων μεγάλων κοινωνικών αιτημάτων και ενός κοινού σύγχρονου προοδευτικού προγράμματος με σοσιαλιστική κατεύθυνση.

Στις σημερινές συνθήκες της τρέχουσας οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής και οικολογικής κρίσης, καθίσταται ακόμα πιο επίκαιρη η κοινή δράση με το ΚΚΕ και τις άλλες οργανώσεις και κινήσεις της Αριστεράς, παρά τις λανθασμένες, αντιενωτικές πολιτικές και τακτικές που κυριαρχούν στις ηγεσίες τους σήμερα. Στις συνθήκες που βιώνουμε είναι επίσης επιτακτική η ανάγκη για τη **μεγάλη ενωτική Αριστερά**, που θα εμπνεύσει την πιο πλατιά συσπείρωση, τη σύγκλιση και την κοινή δράση όλων των δυνάμεων της Αριστεράς στη χώρα μας, απέναντι στη λαίλαπα των νεοφιλελεύθερων επιλογών των κυρίαρχων τάξεων, που επιδιώκουν να ξεπεράσουν την κρίση εις βάρος και πάλι των δυνάμεων της εργασίας.

Η συγκρότηση του ΣΥΡΙΖΑ, ως συμμαχικού πλαισίου ισότιμης συνάντησης διαφορετικών δυνάμεων της ριζοσπαστικής Αριστεράς, της οικολογίας και ανένταχτων αγωνιστών, συνιστά ένα μεγάλο βήμα στην κατεύθυνση της κοινής δράσης και συνεργασίας όλου του φάσματος αριστερών και ριζοσπαστικών οικολογικών κομμάτων, οργανώσεων, κινήσεων και κινημάτων.

Σταθερή επιδίωξη του ΣΥΝ είναι η ενδυνάμωση και η διεύρυνση του ΣΥΡΙΖΑ, η κοινή δράση και συμπαράταξη της Αριστεράς μέσα από μια πολυεπίπεδη και πολύμορφη διαδικασία, ώστε να βρίσκουν πολιτική έκφραση και πεδίο κοινής δράσης παλιοί και νέοι αγωνιστές από τη ριζοσπαστική Αριστερά, το σοσιαλιστικό χώρο, την κομμουνιστική Αριστερά και τη ριζοσπαστική Οικολογία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Χρειαζόμαστε έναν διαφορετικό Συνασπισμό, για να ανταποκριθεί στα νέα του καθήκοντα. Χρειαζόμαστε έναν καλύτερο ΣΥΡΙΖΑ, καταλύτη για τη δημιουργία μιας νέας Αριστεράς, ικανής να ανταποκριθεί στις ανάγκες της περιόδου, που τις ορίζουν η οικονομική κρίση, η κρίση του χρέους, οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και οι περιφερειακές συγκρούσεις. Γνωρίζαμε από την αρχή ότι η υπόθεση της ενότητας είναι δύσκολη. Σήμερα, έχουμε διανύσει μια μεγάλη διαδρομή, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αποκτήσει ταυτότητα και στις γραμμές του συμμετέχουν άνδρες και γυναίκες οργανωμένοι σε συνιστώσες και ανένταχτοι. Γνωρίζαμε επίσης ότι τα πολιτικά ζητήματα, οι διαφωνίες που οφείλονται στις διαφορετικές ταυτότητες και διαδρομές, λύνονται στο έδαφος της δημοκρατίας.

Το κόμμα μας, ως η μεγαλύτερη συνιστώσα, φέρει και τη μεγαλύτερη ευθύνη για τη σημερινή δύσκολη κατάσταση που βιώνουμε στο συμμαχικό μας σχήμα. Για μας ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αποτελεί μια απλή πολιτική συμμαχία, αλλά μια συμμαχία με νέα χαρακτηριστικά, μια συμμαχία συνιστωσών της Αριστεράς και ανένταχτων αγωνιστών με κοινή πολιτική και κοινωνική δράση στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές, που πλέον μετά από αρκετά χρόνια συμπόρευσης, κοινών πολιτικών μαχών και εκλογικών καθόδων, έχει αποκτήσει τη δική της ξεχωριστή ταυτότητα στην ελληνική κοινωνία. Σήμερα στόχος είναι, όλοι και όλες, ανένταχτοι και συνιστώσες, να πάρουμε τον ΣΥΡΙΖΑ στα χέρια μας και να τον μετατρέψουμε σε ένα ανοιχτό πολιτικό σχήμα, χώρο ένταξης νέων αγωνιστών, όχημα που δοκιμάζει την ενότητα σήμερα σε συνθήκες που είναι πιο χρήσιμη από ποτέ. Στο πλαίσιο του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να μην υλοποιούμε αποφάσεις στις οποίες δεσμευόμαστε, δεν μπορούμε όμως να επιτρέψουμε και τη μετατροπή του σε χώρο όπου κυριαρχεί η μάχη της γραμμής για

το έλασσον, σε χώρο ανελέητων μικροκομματικών ανταγωνισμών και εφιαλτήριο για κεντρόφυγα πολιτικά σχέδια.

Σήμερα πρέπει να οργανώσουμε μια σοβαρή ιδεολογική και πολιτική συζήτηση, που θα μας επιτρέψει να κουβεντιάσουμε ανοιχτά τις πολιτικές διαφωνίες, και να μην τις αντιμετωπίζουμε κάθε φορά εκφυλισμένες σε οργανωτίστικα ζητήματα που παραλύουν τη λειτουργία μας. Μια τέτοια δυνατότητα μπορεί να αποτελέσει αφετηρία και για διαδικασίες ανασύνθεσης, που δεν θα πληγώνουν όμως την ενότητα.

Δυστυχώς, η κατάσταση το τελευταίο διάστημα στον ΣΥΡΙΖΑ έχει επιβαρυνθεί από τις άγονες αντιπαραθέσεις μεταξύ συνιστωσών, από την επιθετική στάση απέναντι στον ΣΥΝ και από αρνητικές τοποθετήσεις για την ύπαρξη και λειτουργία του ίδιου του ΣΥΡΙΖΑ. Καμιά πολιτική συμμαχία δεν μπορεί να προχωρήσει με την ύπαρξη ανταγωνιστικών πολιτικών σχεδίων στο εσωτερικό της.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει άμεσα να βγει από αυτή τη διελκυστίνδα. Να αποκατασταθούν σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ των συνιστωσών, να γειωθεί η δράση του περισσότερο στα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, να αποκτήσει συλλογικότερη πολιτική λειτουργία και δραστήρια ενιαία παρέμβαση με βάση τα προβλήματα του κόσμου της εργασίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα μπορεί να εκπονήσει ένα σχέδιο δράσης μέσα στην κρίση, που θα μας βγάξει στην κοινωνία πολλαπλασιάζοντας τις δυνατότητες για τη συγκρότηση ενός μεγάλου κινήματος αντίστασης στην επίθεση που δεχόμαστε, αμφισβήτησης των μονόδρομων και της κυρίαρχης ερμηνείας της κρίσης, καθώς και των πολιτικών διαχείρισής της, αλλά και έμπρακτης αλληλεγγύης στα ολοένα και διευρυνόμενα τμήματα των εργαζομένων και της νεολαίας που πετιούνται βάνουσα στο περιθώριο της κοινωνίας.

Με βάση τα παραπάνω, ο ΣΥΝ θα εργαστεί το επόμενο διάστημα για:

- Τη διαμόρφωση ενός νέου πολιτικού συμβολαίου φερέγγυας συνεννόησης μεταξύ των συνιστωσών, που θα δίνει νέα ώθηση στο ενωτικό εγχείρημα και θα δημιουργεί προϋποθέσεις για την υλοποίηση των συναινετικών αποφάσεων των συνδιασκέψεων του ΣΥΡΙΖΑ.
- Την αποκατάσταση κλίματος αλληλεγγύης και συντροφικότητας μεταξύ των συνιστωσών που συναπαρτίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ, αναγκαία προϋπόθεση για την ανάπτυξη και τη διεύρυνσή του.
- Τέλος, πρέπει να αποκατασταθεί ο σεβασμός της ιστορικότητας και της ιδιαιτερότητας κάθε συλλογικότητας που συμμετέχει στον ΣΥΡΙΖΑ. Να αισθανθούν ακόμα και οι πιο μικρές δυνάμεις της συμμαχίας ότι δεν παίζουν περιθωριακό ρόλο και ότι υπολογίζεται ισότιμα η άποψή τους, χωρίς όμως να αγνοείται ο υπαρκτός συσχετισμός δυνάμεων.

Η περίοδος που διανύουμε είναι δυνητικά μια πολύ καλή περίοδος για τη ριζοσπαστική Αριστερά και είναι χρέος όλων μας να αντιστοιχηθούμε με τις ανάγκες της εποχής, που χρειάζεται έναν ισχυρό ΣΥΡΙΖΑ, καλά γειωμένο στην κοινωνία, εναλλακτικό στο δικομματισμό σύστημα και τα διάφορα στηρίγματά του, φορέα μεγάλων συσπειρωτικών διαδικασιών στο χώρο της Αριστεράς και προωθητική δύναμη ριζοσπαστικών αλλαγών ενταγμένων σε μια πορεία για το σοσιαλισμό του 21ου αιώνα.

Το κόμμα μας

Παρά τις σωστές διαπιστώσεις που έχουμε κάνει κατά καιρούς, ο ΣΥΝ απέχει από το να είναι κόμμα των μελών του και από το να προσπαθεί να ανιχνεύει νέους δρόμους για να κάνει πολιτική.

Το προηγούμενο διάστημα εγκαταλείψαμε το «εθνικό ακροατήριο» και εστιάσαμε την προσοχή μας στη μισθωτή εργασία, στα στρώματα που πλήττονται από τις νεοφιλελεύθερες καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις: στους ηττημένους της αγοράς, στις κατηγορίες της κοινωνικής ανασφάλειας και της εργασιακής περιπλάνησης, στη γενιά των 700 ευρώ, στη νεολαία της αμφισβήτησης.

Έχουμε να κάνουμε όμως πολλά ακόμα και έχουμε τη γνώση ότι είμαστε στην αρχή. Πρώτιστη δουλειά μας είναι να αλλάξουμε το κόμμα μας, αλλά και να υπερασπιστούμε την ανάγκη για ένα σύγχρονο κόμμα της Αριστεράς ως εργαλείο δημοκρατικής συγκρότησης του πολιτικού υποκειμένου, ως μοντέλο δημοκρατικής έκφρασης της μισθωτής εργασίας, της νεολαίας και των λαϊκών στρωμάτων. Σήμερα πρέπει να εργαστούμε σε μια κατεύθυνση αντίρροπη με την κυρίαρχη τάση αμερικανοποίησης της αστικής δημοκρατίας, που μετατρέπει τα κόμματα σε αρχηγικούς χώρους και χώρους νομής εξουσίας, επαναφέροντας τη δημοκρατική οργάνωση ως το μοντέλο για την έφοδο των μαζών στο προσκήνιο. Να αφήσουμε πίσω το συγκεντρωτισμό, την ανάθεση και την υποκατάσταση, την αποϊδεολογικοποίηση, την «ομοσπονδιακή» λειτουργία, τις προσχηματικές περιχαρακώσεις που διαιωνίζουν τα «φέουδα», με δυο λόγια όλα όσα οικοδομούν το Συνασπισμό ως κόμμα στελεχών και όχι ως κόμμα των μελών του.

Είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε εκείνες τις πολιτικές και θεσμικές ρυθμίσεις ώστε να σταματήσει επιτέλους η πολυγλωσσία, τα πολλαπλά κέντρα πολιτικής εκφώνησης, η μετατροπή των προσώπων σε θεσμούς που εκπέμπουν αυτόνομο πολιτικό λόγο και η εκπομπή αντίθετων και ανταγωνιστικών πολιτικών σημάτων. Εκφυλιστικά φαινόμενα που ακυρώνουν όχι μόνο κάθε έννοια εσωκομματικής δημοκρατίας, αλλά και την ίδια την έννοια του κόμματος. Ταυτόχρονα, αντιλαμβανόμαστε πως δεν νοείται κόμμα της σύγχρονης ανανεωτικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς που δεν θα διαφυλάσσει τη δημοκρατική πλουραλιστική του λειτουργία, με ιδεολογικά ρεύματα που λειτουργούν οργανωμένα στο εσωτερικό του, καθώς και την ισότιμη συμμετοχή και των δύο φύλων στα όργανα, τις αποφάσεις και τη δράση μας. Η κριτική που κάνουμε δεν απορρίπτει αυτό το μοντέλο, αλλά την εκφυλισμένη λειτουργία του που βιώνουμε εδώ και χρόνια. Στόχος μας ένα κόμμα που θα συγκροτείται μέσα στους μαζικούς χώρους και στον κοινωνικό αγώνα για τη στήριξη των υποτελών τάξεων, για τη συγκρότηση αντιστάσεων, για την αλλαγή των συσχετισμών.

Στην παρούσα φάση η υιοθέτηση ενός πλέγματος λειτουργικών ρυθμίσεων, που σταδιακά θα αυξήσουν την αποτελεσματικότητα των οργάνων του κόμματος αλλά και θα ενισχύσουν τον ενιαίο χαρακτήρα του, είναι μια ενδεδειγμένη λύση.

Οι ρυθμίσεις αυτές έχουν ως εξής:

1. Αποτελεί υποχρέωση της ΠΓ και της ΚΠΕ να υπερασπίζονται επί της αρχής το καταστατικό του κόμματος σε όποιες τυχόν αμφισβητήσεις ή επιθέσεις, και να διασφαλίζουν τη συζήτηση των όποιων αναγκαίων αλλαγών με οργανωμένο τρόπο και όχι διά των ΜΜΕ. Το καταστατικό του κόμματος ισχύει ολόκληρο, απαρέγκλιτα και για όλα τα μέλη του κόμματος.
2. Η ΚΠΕ αποτελεί, ανάμεσα σε δύο Συνέδρια, το αποφασιστικό όργανο του κόμματος. Στη συνεδρίαση της μετά την εκλογή ΠΓ εγκρίνει κανονισμό λειτουργίας για την ίδια και την ΠΓ. Οφείλει να λειτουργεί συχνά, με συστηματική προετοιμασία κάθε συνεδρίασης, και να συζητά διεξοδικά όχι

μόνο θέματα κεντρικής πολιτικής, αλλά και όλα τα μεγάλα θέματα. Η ΚΠΕ οφείλει να συνέρχεται τουλάχιστον μια φορά το δίμηνο. Οφείλει, επίσης, να διοργανώνει θεματικές συνεδριάσεις με τη συμβολή των ανάλογων τμημάτων. Κάθε μέλος της ΚΠΕ οφείλει να έχει συγκεκριμένη χρέωση. Μια φορά το χρόνο συγκαλείται ειδική συνεδρίαση απολογισμού δράσης της ΚΠΕ, της ΠΓ και των μελών της ΚΠΕ. Οι διαδικασίες ελέγχου των καθοδηγητικών οργάνων από την οργανωμένη βάση οφείλουν να ενισχυθούν και να γίνουν τμήμα της καθημερινής λειτουργίας του κόμματος. Οι σχέσεις αμοιβαίας εμπιστοσύνης και συντροφικότητας πρέπει να αποκατασταθούν τόσο μεταξύ των μελών όσο και μεταξύ των οργάνων. Αυτό οφείλει να αποτελέσει πρωταρχικό μέλημα των καθοδηγητικών οργάνων που θα εκλεγούν από το συνέδριο.

3. Πρέπει να ενεργοποιηθούν τα περιφερειακά συμβούλια με γνωμοδοτική αρμοδιότητα προς την ΚΠΕ και τις ΝΕ για όλα τα κομματικά θέματα. Σε αυτή τη περίοδο, και έως ότου υπάρξει καταστατική ρύθμιση, συντονιστής/στρια του Περιφερειακού Συμβουλίου είναι ο/η υπεύθυνος/η από την ΕΓ. Ξεχωριστά χρειάζεται να δούμε τη λειτουργία των ΝΕ και σε σχέση τη νέα διοικητική μορφή της χώρας.
4. Βαθιά τομή χρειάζεται να γίνει και στη συγκρότηση και λειτουργία των τμημάτων. Το άρθρο 10 του καταστατικού ορίζει με αναλυτική ακρίβεια τον τρόπο συγκρότησης. Το συγκροτημένο Τμήμα εκλέγει τον/τη συντονιστή/στρια και τη γραμματεία του. Σε κάθε Τμήμα επιδιώκεται να συμμετέχει τουλάχιστον 1 σύντροφος από κάθε περιφέρεια. Τμήματα που έχουν συναφές αντικείμενο συγκροτούν αντίστοιχο τομέα. Επικεφαλής του τομέα είναι μέλος της ΠΓ. Ο Τομέας συντονίζει και ενοποιεί τις επεξεργασίες του κόμματος και προτείνει αντίστοιχες δράσεις. Τα Τμήματα του κόμματος πρέπει να συνδεθούν συστηματικά με το σύνολο του κόμματος και με την κοινοβουλευτική δουλειά. Δεν νοείται οι τοποθετήσεις των βουλευτών μας να μη στηρίζονται και να μην εκφράζουν τη δουλειά στα Τμήματα και στο κόμμα, καθώς και τον συλλογικό προβληματισμό.
5. Θεσμοθετούνται οι εξής επιτροπές: Μόνιμη Επιτροπή Προγράμματος, Επιτροπή Πολιτικού Σχεδιασμού και Επιτροπή Στήριξης και Αξιοποίησης Κοινοβουλευτικού Έργου. Είναι γνωμοδοτικές επιτροπές, υποστηρικτικές της δουλειάς του κόμματος, με βασικό γνώμονα την προετοιμασία του και την τεκμηρίωση των θέσεων και επιχειρημάτων μας. Λειτουργούν ήδη με αξιόλογη αποτελεσματικότητα από την προεκλογική περίοδο. Όλα τα τμήματα και οι επιτροπές του κόμματος επιδιώκουν την συνεργασία με το Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς.
6. Τα στελέχη που εργάζονται στο κόμμα καθώς και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι οφείλουν να απασχολούνται σε συγκεκριμένο, ρητά καθορισμένο, τομέα ευθύνης, να λογοδοτούν τακτικά (τουλάχιστον μία φορά το χρόνο) και να ελέγχονται για τον τομέα ευθύνης τους. Ειδικός κανονισμός της ΚΠΕ καθορίζει τον τρόπο επιλογής των στελεχών που εργάζονται στο κόμμα και των αποσπάσεων, το χρόνο και τους όρους με τους οποίους αυτές γίνονται. Η ΚΠΕ, αφού λάβει υπόψη όλα τα δεδομένα και στη βάση της καλύτερης λειτουργίας του κόμματος, αποφασίζει αιτιολογημένα εντός ενός μήνα από το συνέδριο τις επαγγελματοποιήσεις και αποσπάσεις. Η ειδική σχέση με το κόμμα και την κοινοβουλευτική ομάδα δεν παράγει κανένα πλεονέκτημα από αυτά που παρέχει το πολιτικό σύστημα (π.χ. μονιμοποίηση στο Δημόσιο). Ειδικές εξαιρέσεις που αφορούν το συνολικό σχεδιασμό του κόμματος γίνονται μετά από απόφαση της ΚΠΕ.
7. Το κόμμα στο σύνολό του, τα καθοδηγητικά όργανα και οι Πολιτικές Κινήσεις, οφείλουν να εκπονήσουν συγκεκριμένα και εξειδικευμένα προγράμματα δράσης για το χώρο ευθύνης τους, με προσωπικές χρεώσεις, η υλοποίηση

των οποίων θα ελέγχεται. Οφείλουμε να προσπαθήσουμε ώστε κάθε κομματικό μέλος να παίρνει συγκεκριμένη χρέωση με βάση το πρόγραμμα που θα εκπονεί η ΠΚ στην οποία ανήκει. Για τη λειτουργία των γραφείων της έδρας του κόμματος θα εκπονηθεί εντός τριμήνου ειδικό οργανόγραμμα με περιγραφή θέσεων.

8. Το κόμμα οφείλει να πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα για την πλήρη πληροφόρηση των μελών του όχι μόνο για την πολιτική του, αλλά και για τους όρους και τη γνώση με βάση τις οποίες αυτή η πολιτική διαμορφώθηκε. Σε αυτή την κατεύθυνση οφείλει να αξιοποιεί όλες τις δυνατότητες της τεχνολογίας. Η ιστοσελίδα του κόμματος αποτελεί εργαλείο ενημέρωσης για τις δραστηριότητες και τις θέσεις του κόμματος στην εκάστοτε τρέχουσα επικαιρότητα, συγχρόνως αποτελεί και χώρο διαλόγου για όλα τα μέλη του κόμματος (συγχώνευση/συνέργεια του «Τμήματος Πληροφορικής» και της «Επιτροπής Διαδικτύου» του Τμήματος Επικοινωνίας & ΜΜΕ).
9. Οι σοβαρές μεταβολές σε θέματα θέσεων και οργάνωσης του ΣΥΡΙΖΑ οφείλουν να συζητούνται στο κόμμα και να εγκρίνονται από την ΚΠΕ. Σε κάθε περίπτωση, οφείλουμε να τονίσουμε πως η ιδιότητα του μέλους του ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί για τα μέλη του ΣΥΝ παράγωγη ιδιότητα που προκύπτει από την εθελοντική τους ένταξη στο ΣΥΝ.
10. Οι τάσεις πρέπει να υπακούουν στις καταστατικές διατάξεις και όταν οι απόψεις τους διαφοροποιούνται από αυτές του κόμματος οφείλουν να το δηλώνουν ρητά. Οι τάσεις δεν μπορούν να συμμετέχουν σε συλλογικότητες εκτός κόμματος, ούτε βέβαια να συνδιοργανώνουν δημόσιες εκδηλώσεις με άλλες πολιτικές οργανώσεις.
11. Τα οικονομικά του κόμματος αποτελούν ευθύνη όλου του κόμματος. Λαμβάνοντας υπόψη μας και την έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής, το επόμενο διάστημα θα εκπονήσουμε ένα συνολικό σχέδιο για την εξυγίανση της οικονομικής μας κατάστασης. Στην ιστοσελίδα μας και σε μηνιαία βάση θα αναγράφονται τα έσοδα και τα έξοδά μας, οι προϋπολογισμοί και η πορεία εκτέλεσής τους. Το ίδιο ισχύει και για τα ερευνητικά ιδρύματα και τα ΜΜΕ.
12. Στο άρθρο 16 § ιδ ορίζεται ότι «την ευθύνη για την εκπροσώπηση του κόμματος στα τηλεοπτικά ΜΜΕ την έχει το Γραφείο Τύπου, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του κώδικα δεοντολογίας που καθορίζει η ΚΠΕ».

Ο κώδικας δεοντολογίας έχει ως εξής:

α) Ο πρόεδρος του κόμματος εκπροσωπεί με βάση το καταστατικό το κόμμα δημόσια. Το Γραφείο Τύπου πρέπει να συντονίζει και να αξιοποιεί τις παρεμβάσεις τόσο του προέδρου όσο και όλων των στελεχών του κόμματος.

β) Οι ατομικά προσκεκλημένοι σύντροφοι/σσες σε τηλεοπτικές συζητήσεις ή δελτία ειδήσεων πανελλαδικής εμβέλειας ενημερώνουν και συνεννοούνται με το Γραφείο Τύπου.

γ) Για λόγους ισότητας κανένα στέλεχος του κόμματος δεν μπορεί να εμφανίζεται σε τηλεοπτικές εκπομπές πανελλαδικής εμβέλειας πάνω από 4 φορές το μήνα, εκτός αν συντρέχει σπουδαίος έκτακτος λόγος (πολύ εξειδικευμένο θέμα, έκτακτο γεγονός κ.λπ.).

δ) Η Πολιτική Γραμματεία μέσω του Γραφείου Τύπου έχει την τελική ευθύνη της επιλογής του/της σ. με βάση τα παρακάτω:

1. Την καλύτερη δυνατή δημόσια παρουσία του κόμματος.
2. Την πλουραλιστική εκπροσώπηση των διαφορετικών απόψεων.
3. Την ειδική κοινοβουλευτική χρέωση για τους/τις βουλευτές και Ευρωβουλευτές.
4. Την ειδική χρέωση στην ΠΓ ή την ΚΠΕ για τα αντίστοιχα στελέχη.

5. Την ειδική χρέωση με βάση τα τμήματα του κόμματος.
6. Κάθε μήνα το Γραφείο Τύπου συντάσσει έκθεση-απολογισμό προς την ΠΓ, η οποία εγκρίνεται από την ΠΓ και κοινοποιείται στα μέλη της ΚΠΕ. Με αυτό τον τρόπο το Γραφείο Τύπου ελέγχεται για την ορθή λειτουργία του.

ε) Σε τηλεοπτικές συζητήσεις ή δευτερεύουσες πανελλαδικής εμβέλειας, το στέλεχος του κόμματος προβάλλει πρώτα τις θέσεις του κόμματος και μετά αν το επιθυμεί εκφράζει την προσωπική του άποψη. Στο βαθμό που τυχόν διαφωνία του δεν του επιτρέπει να υποστηρίξει την άποψη του κόμματος, επιχειρούμε το κόμμα να εκπροσωπηθεί από άλλο σύντροφο ή συντρόφισσα.

στ) Παραβίαση των παραπάνω συνεπάγεται το δικαίωμα των συλλογικών οργάνων για την αποκατάσταση της άποψης του κόμματος με δημόσια ανακοίνωση. Συνεχής παραβίαση μπορεί να οδηγήσει και σε στέρηση του δικαιώματος εκπροσώπησης του κόμματος στα ΜΜΕ.

Συνολικά, χρειάζεται να δημιουργούμε πνεύμα και κλίμα συλλογικότητας, συντροφικής αλληλεγγύης και συνευθύνης ανάμεσα σε όλα τα μέλη του κόμματος από όποια θέση και αν προσφέρουν τις δυνάμεις και ικανότητες τους προς το κόμμα, την Αριστερά και την κοινωνία.

Επίλογος

Το 6ο συνέδριο μπορεί και πρέπει να γίνει η αφετηρία για ένα νέο ξεκίνημα του κόμματος, για ένα νέο ξεκίνημα της ανανεωτικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς, ώστε να ανταποκριθούμε με πολιτική, ιδεολογική και οργανωτική επάρκεια στις νέες συνθήκες. Να παίξει το ρόλο του καταλύτη για τη μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωση και δράση της Αριστεράς, να γίνει ο υποδοχέας της δυσαρέσκειας του κόσμου του ΠΑΣΟΚ, όλου του κόσμου της εργασίας που ανεξάρτητα πολιτικών πεποιθήσεων θέλει να παλέψει για τα δικαιώματά του.

Οι σύγχρονες κοινωνίες δεν έχουν ανάγκη τη βαρβαρότητα όλων των εκδοχών του καπιταλισμού και του ιμπεριαλισμού, αλλά την ελπίδα προοδευτικών αλλαγών σε Ελλάδα, Ευρώπη και στον κόσμο, με στόχο το σοσιαλισμό του 21ου αιώνα, το σοσιαλισμό με δημοκρατία και ελευθερία, προοπτική που από σήμερα πρέπει να οικοδομούμε.

Μπορούμε να γίνουμε ο φορέας αναγέννησης του ΣΥΡΙΖΑ, της κατάκτησης της ενότητας όλης της Αριστεράς και της δημιουργίας μιας νέας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας.

Μπορούμε να γίνουμε η ψυχή των αντιστάσεων των εργαζομένων, των νέων και των στρωμάτων που πλήττονται από τη βάρβαρη επίθεση που βιώνουμε.